

Kvalitetsmätning av Kielikylpypäiväkoti

Merituuli

Lisa Hyöky

EXAMENSARBETE	
Arcada	
Utbildningsprogram:	Det sociala området
Identifikationsnummer:	3921
Författare:	Lisa Hyöky
Arbetets namn:	Kvalitetsmätning i Kielikylpypäiväkoti Merituuli
Handledare (Arcada):	Carina Kiukas
Uppdragsgivare:	
<p>Sammandrag: Syftet med detta examensarbete är att stöda en svenskspråkig språkbadsdaghem i Esbo, Kielikylpypäiväkoti Merituuli, att utveckla sin verksamhet genom att synliggöra hur man har nått de allmänna kvalitetskriterierna för dagvården och på så sätt hitta möjliga sätt att utveckla sin verksamhet samt främja familjers tillfredsställelse. Examensarbetet skall besvara följande forskningsfrågor; Vilka faktorer kan anses vara styrkor och möjliga utvecklingsbehov i Kielikylpypäiväkoti Merituuli och vilka förändringar över tid kan ses i de kvalitetsfrågor som Kielikylpypäiväkoti Merituuli valt att undersöka under åren 2009-2012? I mitt arbete skall jag synliggöra vilka kvalitetskriterier det finns för dagvården i vårt land. Jag använder mig av Hujalas och Fonséns modell om kvalitetskriterier för dagvården samt Grunderna för planen för småbarnsfostran. Examensarbetet är en kvantitativ och longitudinell studie som redovisar resultaten från kvalitetsmätningar i Kielikylpypäiväkoti Merituuli från åren 2009-2012. Det analyserade materialet samlades in med hjälp av enkätundersökning som gjordes till barnens föräldrar. Resultatet redovisar att familjerna har i det stora hela varit tillfredsställda med dagvårdsservicen som de fått i Kielikylpypäiväkoti Merituuli. Daghemmets styrkor bevisas vara kompetent och engagerad personal och en fungerande fostringsgemenskap mellan personalen och familjerna. I mätningen kommer det inte fram några tydliga utvecklingsbehov, men familjerna var mest missnöjda på både utomhus- och inomhusomgivningen samt inkompetensen och variationen av vikarier. Som rekommendation föreslås det förbättring av omgivningen och en lista av stadigvarande vikarier.</p>	
Nyckelord:	Kvalitetsmätning, daghem, fostringsgemenskap, tillfredsställelse, kvalitetskriterier,
Sidantal:	43
Språk:	Svenska
Datum för godkännande:	

DEGREE THESIS	
Arcada	
Degree Programme:	Social services
Identification number:	3921
Author:	Lisa Hyöky
Title:	Quality measurement in Kielikylpypäiväkoti Merituuli
Supervisor (Arcada):	Carina Kiukas
Commissioned by:	
<p>Abstract:</p> <p>The purpose of this thesis is to support a Swedish language immersion kindergarten in Espoo, Kielikylpypäiväkoti Merituuli, to develop their practice by showing how it has reached the general quality criteria for day care and to find some possible ways to develop their practice and promote contentment of the families. The thesis asks the following questions; What factors can be considered as strengths and what as possible development needs in Kielikylpypäiväkoti Merituuli and which changes over time can be seen in the quality issues that Kielikylpypäiväkoti Merituuli has chosen to investigate in 2009-2012? In my thesis, I will show the quality criteria of our country. I will use Hujala's and Fonsén's model of quality of day care and the basics of the plan for early childhood education. The thesis is a quantitative and longitudinal study, which reports the results of quality measurements in Kielikylpypäiväkoti Merituuli from 2009-2012. The analyzed material was collected by surveys that were made to the children's parents. The result shows that families have on the whole been pleased with the day care service they've received in Kielikylpypäiväkoti Merituuli. The strengths proved to be competent and dedicated staff and a functioning educational partnership between the staff and the families. No clear needs of development were found, but families were most dissatisfied in both outdoor and indoor environment and in-competency and variety of substitutes. As a recommendation I suggest improvement of the environment and to create a list of permanent substitute workers.</p>	
Keywords:	Quality measurement, day care, educational partnership, complacency, quality criterion
Number of pages:	43
Language:	Swedish
Date of acceptance:	

INNEHÅLL

1	INLEDNING	5
1.1	Bakgrund till val av ämnet	6
1.2	Kielikylpypäiväkoti Merituuli	7
1.3	Syfte och frågeställningar	9
2	KVALITET I DAGVÅRDEN	10
2.1	Olika aspekter av kvalitet	10
2.2	Kvalitetskriterier	12
2.3	Kvalitetsmätning	15
2.4	Kvalitetsmätning i Kielikylpypäiväkoti Merituuli	16
2.5	Grunderna för planen för småbarnsfostran	17
3	METOD	19
3.1	En kvantitativ studie	19
3.2	Datainsamlingsmetod	20
3.3	Reliabilitet och validitet	21
3.4	Bearbetning och analys	22
3.5	Forskningsetik	24
3.6	Empirisk studie	24
4	RESULTATREDOVISNING OCH ANALYS	25
4.1	Omgivningen - ramfaktorer	25
4.2	Personalen - indirekta faktorer	26
4.3	Bemötandet av barnet - processfaktorer	28
4.4	Barnets delaktighet och lärande - processfaktorer	30
4.5	Barnorienterad verksamhet – påverkande faktorer	32
4.6	Föräldrarnas delaktighet och tillfredsställelse	34
5	DISKUSSION	36
	KÄLLOR	39
	BILAGA 1 ENKÄT	41

1 INLEDNING

Metoder av kvalitetsvärdering av småbarnsfostran har utvecklats mycket till dagens läge runt hela världen. Kvalitetsforskning och utveckling av mätinstrument av småbarnsfost-
ran har fått sin början i USA, men också den europeiska kvalitetsforskningen och ut-
vecklingsarbete tycks vara i gång nu. Den europeiska kvalitetsforskningen har sin
tyngdpunkt en mer omfattande och mångsidigare synsätt på kvalitetsmätning än den
amerikanska. Man försöker få allt tydligare med barnets och föräldrarnas syn om kvali-
tet. (Hujala et. al., 2007, s.170)

Småbarnsfostran i dagens läge är ett resultat av lång historia. Den största ändringen
inom den finska småbarnsfostran under de senaste 30 åren är skapandet av ett omfat-
tande dagvårdssystem. Genom dessa förändringar har det väckts behov av att klargöra
utgångspunkter inom småbarnsfostran och krav som riktas mot arbetet. Ramen för dag-
vården har redan skapats, men skapandet av innehåll och vardagliga arbetsmetoder för-
utsätter en kontinuerlig kunskap att förstå och kategorisera utgångspunkter och grund-
uppgifter av småbarnsfostran. De mest centrala temata inom den moderna småbarnsfost-
ran är barnets uppväxt och lärande som en del av uppväxtmiljön och samarbete med fa-
miljerna som grunden till planering och yrkeskunnighet. En viktig del av samarbete, ut-
veckling och utvärdering är kvalitetskontroll. (Hujala et. al., 2007, s. 8)

Barnen är framtidens vuxna och aktörer i samhället. Världen förändras kontinuerligt och
det är omöjligt att veta i hur samhället och världen ser ut om t.ex. 15, 20, 25 eller 30 år.
Man gjort många gissningar om framtiden i Finland. Lärandet, utbildning, välmående
och samhällstänkande står i central roll i den framtida världen. Enligt Sitras (2008) rap-
port mistar gemenskaplighet och de sociala nätverken sin roll i det finländska samhället.
Man måste börja lägga mera märke till barns och ungas välmående och socialisera vårt
samhälle, även om den sociala median och virtuella gemenskap kunde för sin del fylla
på ändringar i samhället. Föräldrarnas ansvar och rätt att fostra sitt barn borde lyftas
fram. (Hujala et. al., 2011, s. 13-15)

För att upprätthålla en kvalitativ småbarnsfostran krävs det värdering av verksamheten. Det riksomfattande dokumentet Grunderna för planen för småbarnsfostran (2005) förutsätter ett konstant värdering och utveckling av verksamheten. Utvärdering är ett sätt att få information om den genomförda verksamhetens styrkor och utvecklingsbehov och med hjälp av den kan man utveckla och förbättra kvaliteten av småbarnsfostran. (Hujala et. al., 2011, s. 312)

Hujala menar att kvalitetsvärdering definierar det yrkesmässiga arbetet inom dagvården. Den berättar om fostrarens yrkesmässighet och ger möjlighet till fostraren att utveckla sig själv i sitt arbete. Den ger också möjlighet till föräldrarna att påverka deras barns fostran och vardag i dagvården. (Hujala et. al., 2011, s. 312)

En kvalitativ småbarnsfostran bjuder barnet på värdefulla erfarenheter här och nu samt bygger på en bra barndom som bär långt i framtiden. Med tanke på barnets dagvårdens erfarenheter måste man fråga om och om igen. Mår barnet emotionellt bra? Känner barnet sig välkommen och viktig på daghemmet? Är barnets erfarenheter om dagvården tillräckliga att bygga på en rik och värdefull barndom? Det är viktigt att följa med om barnet engagerar sig med aktiviteter, eftersom engagemangsnivån berättar vad verksamheten betyder åt barnet. Dessutom lär sig ett engagerat barn på ett effektivt sätt. En bra småbarnspedagogik främjar barnets lärande, vilket tyder på bra skolframgång, som för sin del förhindrar utanförskap och ökar på jämställdhet. (Kalliala, 2012, s. 180-181)

1.1 Bakgrund till val av ämnet

Eftersom jag har jobbat inom Kissankulman muksut Oy:s två olika språkbadsdaghem ville jag göra ett examensarbete som kunde vara till nytta för dem. Jag valde att fokusera mig på Kielikylpypäiväkoti Merituuli eftersom jag var anställd där under våren 2012. Daghemmet hör till organisationen Kissankulman muksut Oy, som fungerar som min samarbetspartner i detta examensarbete. Inspirationen till att skriva om kvalitetsutvärdering inom småbarnsfostran kom från ett månadmöte, där vi fick lyssna på en radiointervju av docent i småbarnsfostran, Marjatta Kalliala. I intervjun talade Kalliala om sin nyligen publicerade bok, *Lapsuus hoidossa* (2012) och kritiserade i hård stil nutidens dagvård. Intervjun väckte många tankar och frågor hos mig själv som fick mig att ta itu

med ämnet. Vad är kvalitet i dagvården? Hur kan man som expert inom småbarnfostran inverka på hur daghemmen och småbarnsfostran ser ut idag?

1.2 Kielikylpypäiväkoti Merituuli

Kissankulman muksut Oy har en gemensam plan för småbarnsfostran för deras två språkbadsdaghem, Kielikylpypäiväkoti Merituuli och Kielikylpypäiväkoti Kissankulma. Planen har bearbetats till att motsvara Esbo stads innehållsförteckning av plan för småbarnsfostran samt de landsomfattande grunderna för småbarnsfostran. (Kissankulman muksut Oy, 2009. s. 3)

Kielikylpypäiväkoti Merituuli är ett svenskspråkigt språkbadsdaghem som grundades 1996 i Esbo. Verksamheten övergick till organisationen Kissankulman muksut Oy 1.1.2005. För tillfället består gruppen av 13 barn i ålder 3-5 år, och personalen av en barnträdgårdslärare och en barnskötare. Stora gruppen är delad enligt ålder i tre mindre grupper, och varje grupp har en egenskötare. Målet med verksamheten är att skapa en trygg och hemlik omgivning där barnet har lätt att tillägna sig språket med hjälp av lek, sång, ramsor och i vardagliga situationer. (Kissankulman muksut Oy, 2009. s. 7)

Kissankulman muksut Oy:s värdegrund bygger sig på fyra faktorer. Den första är tolerans, vilket betyder att alla barnen accepteras som sig själva och barnen behandlas likvärdigt i grupp och man lär barnen att tolerera och uppskatta andras individualitet. Alla slipper med och ingen lämnas utanför. Den andra värdegrunden är tid. Man skapar en omgivning där det finns tid för barnet i vardagliga situationer. Säkerhet, som är den tredje värdegrunden, betyder inte enbart en säker och miljö och omgivning, utan också yrkeskunniga vuxna som bryr sig om barnen och som skapar trygga gränser åt verksamheten. Den sista värdegrunden är barn-orientation och att ta barnens behov i beaktande. Barnens utvecklingsnivå, individuella behov och färdigheter samt sociala kunskaper observeras då man planerar verksamheten. De vuxna är med i barnets vardag, ger ömhet och håller barnet i famnen. (Kissankulman muksut Oy, 2009. s. 3-4)

En bra och kvalitativ dagvård ger en grund till ett livslångt lärande och färdigheter att klara sig i framtida samhället. Utgångspunkten till verksamheten är att lyfta fram barnet

och dess familj som samarbetspartners och ett ömsesidigt förtroende mellan föräldrarna och personalen. Då man planerar verksamheten tar man också barnens och föräldrarnas behov och önskemål i beaktande. Man besätter tid dagligen för diskussion växelverkan mellan personalen och föräldrarna samt personalen och barnen. Barnet lyssnas reellt. Utöver det planerade verksamheten ger man möjlighet till fritt lek och sammanvaro, för att stöda barnets socialisation och växelverkan. (Kissankulman muksut Oy, 2009. s. 4-7)

Verksamheten är barn-orienterad. Grundprincipen är att bygga upp fostringspraxis som stöder och motsvarar barnets individuella behov. Planeringen av fostran och verksamheten grundar sig på Kissankulman muksut Oy:s plan för småbarnfostran, planer gjorda av personalen och själva barnet. Utöver den dagliga feedback som man får av barnet får barnet tillsammans med sina föräldrar eller personalen årligen fylla i en utvärderingsenkät som redogör barnens tankar om vad som är roligt och vad som är tråkigt på dagis. Dessa enkäter arkiveras och med hjälp av dem försöker man förbättra barnens trivsel. (Kissankulman muksut Oy, 2009. s. 5)

Förutsättningen till att utveckla småbarnsfostran är en kontinuerlig värdering av verksamheten. Med hjälp av värdering skapar man en grund till utveckling och planering av verksamheten och dess innehåll, metoder och resurser. Värdering grundar sig på de målsättningar som är utskrivna i planen för småbarnsfostran. Det är grunden till allt utveckling och ett verktyg till samarbete med föräldrarna. (Kissankulman muksut Oy, 2009. s. 40)

Två gånger om året hålls diskussion mellan personalen och barnets föräldrar då man går igenom hur barnets individuella plan för småbarnsfostran har förverkligats. Meningen är att främja barnets utveckling och inläring. Vid uppföljningen av barnet utgår man från barnets egna förutsättningar. Värdering är uppmuntrande till sin natur för att stöda utvecklingen av en positiv jag-bild. Med hjälp av värdering och uppföljning kan man upptäcka om barnet är i behov av speciellt stöd eller inläringssvårigheter och bjuda på hjälp till dessa i god tid. I utvärderingen sätter man bemärkelse till barnets utveckling och sociala uppväxt, samarbetsförmåga, uttrycksförmåga, arbetssätt och kunskaper. (Kissankulman muksut Oy, 2009. s. 40-41)

1.3 Syfte och frågeställningar

Kvalitet i dagvården skapas genom arbetsgemenskapets verksamhet. Barnets fördel, välmående och säkrandet av barnets goda uppväxtvillkor är kriterier för kvalitet. Den främsta uppgiften av dagvården och småbarnfostran är att säkra förutsättningar till en bra tillväxt för barnet. (Sarras, S. 2011, s. 20)

Detta examensarbete är en så kallad longitudinell jämförelse vars syfte är att stöda Kielikylpypäiväkoti Merituuli med att utveckla sin verksamhet genom att synliggöra hur de har nått kvalitetskriterier av dagvården och hitta möjliga sätt att utveckla sin verksamhet. Jag önskar att på så sätt kan de skapa en även tryggare daghemsmiljö där barnen trivs med engagerad personal som är äkta intresserade av barnet. Jag vill i mitt examensarbete ta reda på hur man i Kielikylpypäiväkoti Merituuli har nått kvalitetskraven under åren 2009-2012.

Mina forskningsfrågor är följande:

- 1) Vilka förändringar över tid kan ses i de kvalitetsfrågor som Kielikylpypäiväkoti Merituuli valt att undersöka under åren 2009-2012?
- 2) Vilka faktorer kan anses vara styrkor och möjliga utvecklingsbehov i Kielikylpypäiväkoti Merituuli?

2 KVALITET I DAGVÅRDEN

2.1 Olika aspekter av kvalitet

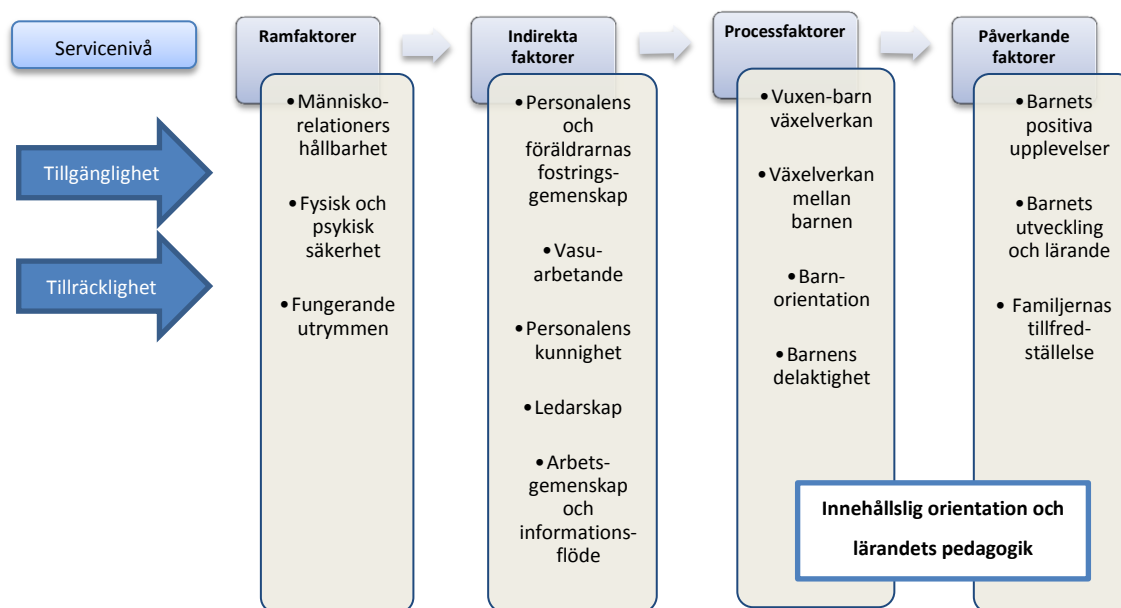
Den första dokumentationen i Finland rent om kvalitet i dagvården, Mikä on laatua lasten päivähoidossa-rapporten, publicerades av Socialstyrelsen år 1987. I rapporten utmanar man dagvårdens personal och forskarna av småbarnsfostran att fundera vad man överhuvudtaget menar med frasen kvalitet i dagvården. Samma fråga har hållits aktuell tills idag. Hur kvalitet har definierats av forskare och på vilka metoder de forskat i det har varierat under de olika tidsperioderna. Metoderna har blivit styrda av utveckling som skett inom forskning av småbarnsfostran och samhällliga och kulturella förändringar. (Ruokolainen & Alila, 2004, s. 69)

Kvalitet är ett mångdimensionellt begrepp. Det kan anses vara den högsta uppfyllnaden av en standard. När man talar om en service produkt finns det ofta kundtillfredsställelse som bakgrund till kvalitetsdefinitionen. (Hujala & Fonsén, 2011, s. 313)

Kvalitetsdefinition inom dagvården delar på åsikter. En del anser att man enbart kan utvärdera kvalitet ifrån dagvårdens målsättningar, medan andra tycker att det inte är alls möjligt att definiera eller utvärdera kvalitet, eftersom kvalitet i sig är ett så pass subjektivt fenomen. Det traditionella sättet att se på kvalitet har varit så att säga objektivt, med hjälp av utvändigt mätbara saker. En annan grupp anhängar sig till att kvalitetsutvärdering är som ett professionellt paradig. De betonar att utvärdering skall basera sig på expertism, teori och forskning. Teori och forskning ger kunskap om vad barndomen är och hurdan är bra fostran. Med hjälp av dem kan man utveckla en kvalitativ praxis inom småbarnsfostran och utvärdera målsättningar från barndomens och fostrans synvinkel. Det nyaste synsättet är ett inkluderande paradig av kvalitetsutvärdering, som utmanar de tidigare aspekterna till kvalitetsdiskussion. Den sammanställer de olika synsätten och bildar en gemensam kvalitetsdefinition från alla aktörers synvinklar. Den tar samtidigt i beaktande dagvårdens målsättningar, expertismen och det faktum att kvalitetsuppfattning är alltid kulturella och subjektiva. (Hujala & Fonsén, 2011, s. 313-314)

Inom kvalitetsvärdering av småbarnsfostran i Finland har man följt med dagvårdens kvalitet och komponenter sedan början av 2000-talet. Mätinstrumentet som man använt till att mäta kvaliteten Hujalas och Fonséns modell om kvalitetsmätning av småbarnsfostran. (Hujala & Turja, 2011, s. 317)

Det ursprungliga mätinstrumentet har utvecklats inom ramen för projektet Laadunarviointi päiväkodissa under åren 1997-2000 av Hujala m.fl. Utgångspunkten till att utveckla modellen har varit pedagogik, vilket betyder att man har strävat till att nå en systematisk värdering av fostringsprocessen. Efter att Grunderna för planen för småbarnsfostran (2005) och Grunderna för förskoleundervisningens läroplan (2000) publicerades uppdaterades modellen genom att hämta in aspekter av inläring och pedagogik. Den uppdaterade modellen motsvarar bättre de riktlinjer med genom vilka Grunderna för planen för småbarnsfostran (2005) karakteriserar den finländska dagvården. (Hujala & Fonsén, 2011, s. 318)

Figur 1. Hujalas och Fonséns modell om kvalitetsmätning av småbarnsfostran.

På bakgrunden till denna modell finns synen om att teori- och forskningskunskap ger förståelse om en kvalitativ barndom och småbarnsfostran och det som en grund hjälper till att utveckla en kvalitativ fostringsverksamhet. Man har gjort forskning inom kvalitetsutvärdering med den synen att kvalitetstänkande inom småbarnsfostran styrs av

samma teoretiska utgångspunkter som praktikens fostringsverksamhet. Den centrala teoretiska grunden till modellen har varit Bronfenbrenners (1979) uppväxtens kontextuella synsätt som grundar sig på ekologiskt psykologi samt synen om konstruktivt inlärning. Med dessa som grund har man analyserat tidigare kvalitetsforskning och definierat dagvårdens kvalitetsfaktorer. Från basis av kvalitetsfaktorernas gemensamma förhållanden har man format en kvalitetsmodell för småbarnsfostran. (Hujala & Fonsén, 2011, s. 317-318)

Modellen bygger sig på fyra kvalitetsfaktorer som grundar sig på olika aspekter. Enligt modellen kan man skilja på dagvårdens ramfaktorer, indirekta faktorer, faktorer inom fostringsprocessen och påverkande faktorer. Utgångspunkt till dessa är ett lagstadgat krav om dagvårdservicens tillräcklighet och tillgänglighet. De kvalitetsfaktorer som presenteras i denna modell antas vara beroende av varandra. Förutsättningen till en positiv effekt är en kvalitativ process som styrs av de indirekta faktorer och i sista hand av ramfaktorerna. (Hujala & Fonsén, 2011, s. 318)

Modellen börjar från servicenivån och fortsätter till påverkande faktorer. Alla dessa kvalitetsfaktorer kan betraktas skilt, men tillsammans formar de ett omfattande ram till kvalitetsmätningen i dagvården. (Hujala & Fonsén, 2011, s. 318)

2.2 Kvalitetskriterier

Det är självklart att varje ny synvinkel på kvalitet ger en variation på kvalitetsdiskussionen. Man har bevisat att beslutfattares, personalens, föräldrarnas och barnens tankar om kvalitet skiljer sig i viss mån från varandra. Olika barn och olika familjer förväntar sig olika saker från dagvården och upplever kvalitet ur sina egna utgångslägen. (Hujala et. al., 2007, s. 162)

I Hujalas och Fonséns modell kommer det fram olika kvalitetsfaktorer som hjälper till att utvärdera kvalitet i dagvården. Den första av dessa faktorer är den så kallade ramfaktoren som mäter förutsättningar till förverkligande av kvalitativt dagvård. Man har forskat mycket på ramfaktorernas betydelse som ett av kvalitetskriterier för dagvården. T.ex. i USA har ramfaktorer lyfts upp som ett viktigt kvalitetskriterium, eftersom det

finns brist på det området. (Hujala et. al., 2007, s. 163) Ramfaktorerna reglerar verksamhetens fysiska och psykiska förutsättningar, så som den fysiska, psykiska och sociala omgivningen. (Hujala et. al., 2011 s. 319) Även Grunderna för planen för småbarnsfostran säger att alla dessa omgivningar samt materiella redskap hör till barnets inlärningsmiljö. Den miljön skall byggas upp så att den går att anpassa efter föränderliga behov och att den väcker nyfikenhet, intresse och experimentlust hos barnet. Dessutom skall den möjliggöra en rik gemensam verksamhet mellan barnen och fostrarna med kunskap, färdighet och erfarenhet av olika slag. En fungerande omgivning skall vara hemtrevlig och ge möjlighet till barnet att uttrycka sig själv genom lek, att forska, röra på sig och att agera på olika sätt. Barnet kan delta i planeringen av utrymmen och det innehållsrika förverkligandet. Den sociala omgivningen och atmosfären skall vara positiv. Omgivningen skall vara planerad så att det finns utrymme för växelverkan mellan barnen och fostraren i smågrupper där alla kan delta i diskussion och växelverkan. En viktig ramfaktor är yrkesverksam personal som skapar en tillitsfull atmosfär, för att barnet kan känna tillhörighet och delaktighet. (2011, s. 21 & 22) En annan ramfaktor är gruppstorlek och vuxen-barn förhållande. Forskning har bevisat att vuxen-barn förhållandet har ett samband med mängden av barnens verbala uttryckande och barnens engagemang i lek. Vårdförhållandets varaktighet och vårdtidernas passlighet är också två viktiga ramfaktorer inom dagvården. (Hujala et. al. 2007, s. 163)

De indirekta faktorerna berättar om hur fostringsprocessen förverkligas och personalens kunnighet. (Hujala et.al., 2011, s. 319) Det anger hur fostringsgemenskapen verkställs i praktiken och hur föräldrar och personal tillsammans stöder barnens fostran, utveckling och lärande. För att kunna gemensamt engagera sig i ett barnens fostran behövs det ömsesidigt tillit, jämlikhet och respekt. Föräldrarnas ansvar är att fostra sina barn, medan personalen ansvarar sig för att dela på sitt yrkesmässiga kunnande och att skapa förutsättningar för jämlikt fostringsgemenskap. Dessutom skall personalen göra upp en plan för småbarnsfostran, vars innehåll och utvärdering föräldrarna ska ha möjlighet att inverka på. (Stakes, 2005, s. 36-37) Podmore (1993) lyfte samarbete mellan hemmet och daghemmet och den ömsesidiga integrationen av fostran mellan dem som en viktig faktor för att förklara kvalitet i dagvården. Det här lyfts även fram även i dagvårdslagen. Andra indirekta faktorer är personalens skolning och professionella tillväxt, arbetserfa-

renhet samt faktorer som hör till med arbetsgemenskap och ledarskap. (Hujala et. al., 2007, s. 164)

Processfaktorer av fostringskvalitet styrs av ramfaktorer och indirekta faktorer. Processfaktorerna i och för sig kan anses styra produkten. Inom de målsättningar som finns för den finländska småbarnsfostran definieras inte produkten, utan man strävar till att göra processer som främjar barnets tillväxt, utveckling, lärande och välmående. En viktig processfaktor som definierar barnets psykiska och fysiska grund i vardagen är växelverkan mellan barnen och vuxna. Det centrala är hur de vuxna förhåller sig till barnet, vilka saker de anser som viktiga i barnets fostran och vilka fostringsmetoder de använder när de handleder barnen. Forskning bevisar att då man i växelverkan mellan barnet och vuxna visar känslor, kommuniserar och reagerar känsligt i barnets behov ger det en positiv grund för barnets utveckling. Växelverkan av barnen sinsemellan är viktigt för tillväxten av barnens sociala kompetens och utveckling av tänkandet. Det blir konflikter i gruppen som skapar debatt och diskussion, vilket introducerar barnen till olika aspekter och på så sätt lär de sig att definiera sina tankar. Andra viktiga processfaktorer är också att man bjuder barnet på aktiviteter som passar i tanke på barnets utvecklingsnivå och att omgivningen är trygg för barnet att forska och leka i. (Hujala et. al., 2007, s. 165-166)

De påverkande faktorer inom kvalitativ dagvård är de barnets positiva upplevelser. Enligt Melhuishs (1993) forskningsanalys är kvaliteten av dagvårdens processfaktorer en förutsättning till att barnen är lyckliga och tillfredställda. Barnets positiva upplevelser kan anses vara samma sak som kvalitet, eftersom de leder till barnets positiva tillväxt. Melhuish menar att då är kommunikationen och all växelverkan rikare och mer effektivt. Barn som är olyckliga är inte lika intresserade i sin omgivning och förhåller sig på avstånd från den. En annan påverkande faktor är föräldrarnas tillfredställdhet. Trenden av att inom kvalitetsforskning undersöka föräldrarnas syn om småbarnsfostran har vuxit under de senaste åren. Ena orsaken är att föräldrarna har sätts som klienter vars synpunkter styr deras val av dagvården. Den andra orsaken är att kvaliteten av dagvården betraktas som ett dynamiskt och subjektivt begrepp, vilket betyder att alla parter syn är centrala då man definierar kvalitet. (Hujala et. al., 2007, s. 167-169)

När man har forskat i föräldrarnas syn om dagvården har man också stött på vissa problem. Vissa forskningar har visat att föräldrarna kan vara nöjda men dagvårdsservicen både i kvalitativa och icke-kvalitativa daghem. Föräldrar vars barn är på kvalitativt daghem ansågs vara t.o.m. mera kritiska för dagvården än de vars barn är på icke-kvalitativt daghem. En orsak till detta kan vara att föräldrarna har svårt att medge att dagvården som deras barn får är otillräckligt. I många länder är situationen den, att föräldrarna är tillfredsställda bara barnet får en dagvårdplats. En annan orsak som påverkar föräldrarnas syn är deras egna erfarenheter om dagvården. Om man inte har kunskap eller egen erfarenhet om kvalitativt dagvård så kan man inte kräva det. Man har påstått att föräldrarna håller dagvårdens kvalitet som en självklarhet så länge som deras barn är tillfredsställda, de utvecklas och vårdplatsen verkar trygg. Allt som allt kan man från basis av forskningar som undersökt föräldrarnas tankar om dagvården påstå att föräldrarnas åsikter är bundna i en större social kontext. Föräldrarna betraktar sina barns behov och dagvårdens kvalitet i förhållande till hela familjens behov. (Hujala et. al., 2007, s. 169)

2.3 Kvalitetsmätning

Det landsomfattande dokumentet, Grunderna för planen för småbarnsfostran (2005), som styr småbarnsfostran i vårt land förutsätter en kontinuerlig utvärdering och utveckling av verksamheten. Kvalitetsmätning är ett sätt att skapa kunskap om detta. Den ger information om verksamhetens styrkor och svagheter och på så sätt en grund till att inrikta den pedagogiska ledarskapen mot det rätta. (Hujala & Fonsén 2011 s. 312)

Kvalitetsmätning gör, enligt Hujala och Fonsén, småbarnsfostran, dess målsättningar och förverkligande synliga. Den ger fakta om vad som anses vara viktigt, hur man förhåller sig till barnen och om hur man förverkligar den pedagogiska verksamheten. Den definierar dagvårdens och pedagogens yrkesmässighet. På så sätt ger det en grund till pedagogen att utveckla också sig själv i sitt arbete. Genom att synliggöra den kvalitativa dagvården med hjälp av kvalitetsmätning ger man en professionell bild av småbarnsfostran också utanför dagvårdens gränser. (2011 s. 312)

Kvalitetsmätning ger också föräldrarna information och möjlighet att vara delaktiga och inverka på deras barns fostran i dagvården. På så sätt förstärks föräldrarnas roll som samarbetspartner och teammedlem. (Hujala & Fonsén 2011 s. 312)

Kvalitetsmätning är ett verktyg av samarbete, ledarskap och administration inom dagvården. Den är grunden till dagvården och utvecklandet av dess verksamhet. Den möjliggör att höra rösten av aktörerna inom fältet och att de nås till beslutsfattandet. (Hujala & Fonsén 2011 s. 313)

2.4 Kvalitetsmätning i Kielikylpypäiväkoti Merituuli

För att värdera och utveckla verksamheten i Kielikylpypäiväkoti Merituuli har det gjorts kvalitetsutvärderingar årligen sedan verksamhetens början 2005. Eftersom man inte har sparat resultaten från förfrågningen i elektronisk form innan 2008, finns det inte kvar material från de tidigare åren. Därför blev min undersökning avgränsat i att redovisa resultaten från de senaste fyra åren. (Merkkiniemi, 2012a)

Enkäten (se bilaga 1) skickades in av föreståndaren Päivi Merkkiniemi via e-post till enheten Kielikylpypäiväkoti Merituuli, där barnträdgårdsläraren och barnskötaren tog hand om att dela ut en enkät åt varje familj. (Merkkiniemi, 2012c)

Förfrågningarna har gjorts i mars-april, förutom 2011-2012, då förfrågningen gjordes redan i januari. Förfrågningarna har delats ut åt familjerna av daghemspersonalen personligen och de har returnerats i slutna kuvert i daghemmets postlåda. Daghemspersonalen har gett de besvarade enkäterna i öppnade kuvert till föreståndaren som har hantierat förfrågningarna och gjort en sammansättning av förfrågningen. Resultatet av förfrågningarna har gått igenom tillsammans med daghemspersonalen i vårens planerings- och utvecklingsdag i maj. År 2011-2012 övergick man till att hålla planerings- och utvecklingsdagen redan i februari. Resultatet har också redovisats till föräldrarna årligen i ett föräldramöte. Feedbacken från förfrågningarna har använts till att planera det kommande verksamhetsåret och på basis av det har man funderat på vad och på vilket sätt man kan utveckla verksamheten. (Merkkiniemi, 2012 c)

Svarsprocenten till kvalitetsmätningar har enligt föreståndaren Päivi Merkkiniemi alltid varit berömliga i Kielikylypypäiväkoti Merituulis. De kvalitetsmätningar som tas upp i detta examensarbete är från åren 2009-2012. År 2009-2010 fanns det 13 familjer i hela enheten av vilka 12 besvarade enkäten, vilket ger en svarsprocent på 92,3 %. 2010-2011 fanns det 13 familjer och svarsprocenten var då 100 %. 2011-2012 besvarades enkäten av 11 familjer av totalt 12 familjer. Då var svarsprocenten 91,67 %. (Merkkiniemi, 2012 b)

Svarsalternativen i förfrågningen är kodade med siffror. 5 motsvarar helt av samma åsikt, 4 motsvarar av samma åsikt, 3 motsvarar nästan av samma åsikt, 2 motsvarar av annan åsikt och 1 motsvarar helt av annan åsikt. Svaren har behandlats genom att räkna medelvärden av alla givna svaren var efter har man matat in informationen i stapeldiagram för att synliggöra likheter och förändringar som skett under åren 2009-2012. (Merkkiniemi, 2012c)

För att få veta hur tillfredsställda familjerna är på den dagvårdsservicen som de fått i Kielikylypypäiväkoti Merituuli har det gjorts kvalitetsmätningar i enkätform varje vår sedan verksamhetens början. Personalen delade ut en enkät som familjerna fick fylla i hemma. Enkäten gjordes anonymt för att underlätta familjerna att besvara kritiskt. Förfrågningen gjordes som en totalundersökning på hela enheten. (Merkkiniemi, 2012c)

2.5 Grunderna för planen för småbarnsfostran

Syftet med grunderna för planen för småbarnsfostran är att stöda barnens välbefinnande, tillväxt och inläring genom att främja kvalitet, innehåll, verkställandet och föräldradelaktighet av småbarnsfostran i hela landet. Det är beskrivning över bra och eftersträvsvärd småbarnsfostran. Dessutom ska den öka den yrkesinriktade medvetenheten hos de personer som jobbar inom småbarnsfostran och fördjupa det mångprofessionella samarbetet mellan olika serviceformer som stöder barnet och familjen innan barnet är i förskoleåldern. (Stakes, 2005, s.11, 48)

Även om grunderna för planen för småbarnsfostran är ett styrmedel på nationellt plan inom småbarnsfostran finns det också utrymme för kommunerna att organisera tjänster-

na så att de passar familjerna. Kommunens egna strategiska linjedragningar beaktas när planerna för småbarnsfostran görs upp. Eftersom fostran är kulturellt bunden och samhället förändras ständigt måste man regelbundet utvärdera och utveckla småbarnsfostran. (Stakes, 2005, s.11-12)

Småbarnsfostran av hög kvalitet förutsätter ett mångprofessionellt nätverk som arbetar kring barnen och barnfamiljerna. Nätverkssamarbetet inom kommunen skall grunda sig på gemensamt överenskommen praxis och godtagna principer och planen till detta skall komma fram i kommunens och enhetens plan för småbarnsfostran. Dessutom har personalens yrkeskunnighet en viktig roll i kvalitetsfrågan. Men först och främst måste det finnas ett system för kvalitetssäkring, som hjälper till att utvärdera och utveckla verksamheten på ett mångsidigt och regelbundet sätt. (Stakes, 2005, s. 12, 14, 48)

När man utvärderar och utvecklar småbarnsfostran i kommunerna utgår man ifrån de gemensamma riktlinjerna, grunderna för planen för småbarnsfostran och de kommunvisa tillämpningarna av dessa. I utvärderingen deltar föräldrar, barn och övriga samarbetspartners. (Stakes, 2005, s. 48)

3 METOD

Eftersom jag fick tillgång på färdigt insamlat material, blev valet av metoden naturligtvis den med hjälp av vilken man hade samlat in materialet. Min största uppgift i mitt examensarbete blir att göra en analys på det färdigt insamlade materialet.

3.1 En kvantitativ studie

Nytan med den kvantitativa metoden är, att forskaren kan själv definiera vilka svar som är relevanta, alltså vad det är som man vill få information av med hjälp av undersökningen. Därför är det viktigt att kategorisera och strukturera innan man börjar samla in material. Eftersom det är en relativt sluten metod, finns det inte mycket utrymme för respondentens egna tolkningar, utan metoden styr vilken information man kan få. Det är alltså undersökaren som lägger ut både frågorna och svarsalternativen. (Jacobsen 2007 s. 16, 52-53)

Den kvantitativa metoden sägs ha en hög extern validitet, eftersom man har bättre möjlighet att fråga flera i förväg valda respondenter än i en kvalitativ metod. På så sätt kan man få en mer generell syn på en viss sak. Man kan beskriva ett visst förhållande relativt precist och fördelningen på svaren i en fråga kan beskrivas exakt i procent eller antal. Den kvantitativa metoden gör det lättare strukturera information och ge en bild på vilka svar som är vanliga och vad som är avvikande från det typiska. (Jacobsen, 2007, s. 53-54)

Det anses vara både en nackdel och en fördel att i den kvantitativa metoden förhåller sig forskaren i avstånd till respondenten. Då blir det mindre risk för forskarens egna erfarenheter och tolkningar, eftersom man inte är i personlig relation med den undersökta personen. Å andra sidan får man inte ett lika personligt eller djupt svar till det undersökta fenomenet, utan undersökningen blir mer ytlig och forskaren får nöja sig med en ganska enkel undersökning. I den kvantitativa metoden lägger man större vikt på generella än personliga faktorer. (Jacobsen, 2007, s. 54)

De kvantitativa metoderna ger närmare individualistisk information än information från hela kontexten. Ändå är metoden inte lämplig till att beskriva den enskilda individen, utan det är summan av enskilda individers åsikter som man når. (Jacobsen, 2007, s. 54)

Enligt Jacobsen är det en risk att inom den kvantitativa metoden definierar undersökaren på förhand vad som är relevant att få svar på, eftersom det finns ingen garanti för att alla besvarare har samma uppfattning som undersökaren. Metoden medför ofta problem med interna validiteten, eftersom det enda man får reda på är det man frågar om. Han menar att det kan finnas faktorer som påverkar svaren och som kunde vara även mer intressanta och viktiga att få veta, men som inte ingår i enkäten och därför kommer de inte fram i undersökningen. (2007, s. 54)

Avsiktet med den kvantitativa datainsamlingsmetoden är att samla in sådan information som man kan enkelt systematisera och lägga in i datorer i standardiserad form för att analysera många enheter. Styrkan och svagheter i den kvantitativa metoden är att man måste tvinga in enheterna i på förhand definierade kategorier och fack. (Jacobsen, 2007, s.180)

3.2 Datainsamlingsmetod

För att samla in data till denna undersökning har man använt sig av en strukturerad enkät. Enligt Jacobsen är man samlar in primärdata med en kvantitativ metod är den vanligaste insamlingssätten att göra en enkätundersökning med fasta svarsalternativ (Jacobsen, 2007, s. 16).

När man vill samla in primärdata i kvantitativa metoder väljer man oftast att göra en enkät med fasta svarsalternativ. Enheten kan ge svar på frågor inom de ramar som undersökaren på förhand har definierat. (Jacobsen, 2007, s.180)

När man gör en kvantitativ undersökning måste man börja med att precisera och konkretisera problemställningen och abstrakta begrepp måste göras mätbara. Det här kallas till operationalisering. Mätinstrumenten som man använder för att mäta mer teoretiska

begrepp är de frågor och svarsalternativ som man använder i en enkät. (Jacobsen, 2007, s. 181-184)

Enligt Jacobsen finns det tre typer av svarsalternativ. Den första typen är den så kallade kategoriska eller nominala, där man kan använda svaren för att gruppera enheter i olika kategorier och se antingen likheter eller olikheter mellan besvararna. Den anses vara den lägsta mätnivån av svaren, eftersom den ger relativt begränsad information. Den andra typen är rangordnade eller ordinala, där man både gruppera och rangordna grupperna i förhållandet till varandra. Den tredje typen av svarsalternativ är den metriska eller intervallalternativ, som man kan också använda till att gruppera, rangordna och dessutom mäta exakta avstånd mellan kategorier. Den betraktas som den högsta mätnivån, eftersom den ger mest information av enheten. (2007, s. 184-185)

3.3 Reliabilitet och validitet

För att kunna säga att forskningsresultaten i en undersökning har vetenskapligt värde måste mått, parametrar, mätinstrument, test och undersökningsmetoder vara reliabla och valida. Med reliabilitet menas hur tillförlitlig och användbar ett mätinstrument och en måttenhet är. Eftersom i en undersökning är det ofta forskaren själv som konstruerar mätinstrumenten, t.ex. ett frågeformulär, måste han vara observant med reliabiliteten. Forskaren måste väta hur frågorna måste formas och vilka faktorer måste tas i hänsyn, annars finns det risk till att mätinstrumentets pålitlighet blir låg. (Ejvegård, 2003, s. 70-71)

Enligt Ejvegård finns det fyra metoder att testa reliabiliteten av enkäter. Det första är återtestning, där samma individer testas två gånger för att se om skillnaderna i testresultaten blir stora. Ifall skillnaderna blir stora, kan man misstänka att testet är av låg reliabilitet. Men det finns också andra faktorer som kan inverka på att testresultaten blir olika om man förnyar testet. Sådana faktorer är t.ex. tidsfaktorn och att frågor kan ställas på olika sätt även om man söker svar till samma fråga. Dessutom kan den intervjuade personen ha kunnat förändra sig mellan de olika undersökningstillfällena. Det andra testningssättet är halveringsmetoden, vilket betyder att svaren delas slumpmässigt upp i två halvor och jämförs med varandra. Om de två halvorna inte avviker mycket från

varandra kan man anta att forskningen har varit reliabelt. Det tredje sättet är parallellmetoden, som utgår ifrån att göra två olika enkätmätningar till att mäta samma sak. Om man får samma svar är reliabiliteten god. Det fjärde och sista sättet att mäta reliabiliteten är att göra kontrollfrågor, alltså ett mindre antal frågor med annan formulering. Om svaren blir lika, kan man anse reliabiliteten vara bra. (2003, s. 71-72)

Validitet enligt Ejvegård definieras med att forskaren verkligen mäter det som han avser att mäta. Man skall ha klara mått och mätmetoder för att få ett resultat med hög validitet. Dessutom skall man veta vad måttet står för och använda den konsekvent. Det är svårare testa validiteten i en undersökning än reliabiliteten. Ejvegård menar att kan den endast ske genom att använda ett annat mått på det man mäter och göra en jämförelse mellan dessa två. Som slutsats kan man konstatera att då ett mätinstrument har låg validitet blir reliabiliteten likaså låg. God reliabilitet behövs för att få god validitet, men det räcker inte enbart, utan man kan samtidigt ha hög reliabilitet men låg validitet. (2003, s. 73-75)

Hur man väljer och formulerar ett problem, väljer materialet och metod påverkar forskningsresultatet. Dessutom påverkar valet av materialet också metoden och vice versa. Det viktigaste i en forskning är, enligt Ejvegård, själva problemet, eftersom det är vad man utgår ifrån när man gör en forskning. Det är alltså problemet som styr metoden, materialet och resultatet. (2003, s. 76-77)

3.4 Bearbetning och analys

Då man bearbetar svaren från enkäten skall svarsalternativen koda numeriskt. Det mest naturliga sättet är att ge det högsta svarsalternativet det högsta värdet, t.ex. ”Helt av samma åsikt” är en 5. Man får använda vilket kodningssystem som känns bäst för en, men man skall komma ihåg vilket svarsalternativ varje värde representerar. (Jacobsen, 2007, s. 234-235)

När man gör en analys till enkätsvaren finns det två tillvägagångssätt. Det första är univariat analys, som betraktar en fråga åt gången och det andra är bivariant analys som betraktar två frågor samtidigt. (Jacobsen, 2007, s. 235 & 249)

Det univariata analyseringssättet kan delas i tre undertyper. Den första typen är frekvensfördelning, som berättar om vad som är det mest typiska svaret, samt hur svaren har fördelats procentuellt och proportionellt. Frekvensfördelningen går att uttrycka både i absoluta och relativa tal. Oftast presenterar man frekvensfördelningar med hjälp av tårtdiagram eller stolpdigram. (Jacobsen, 2007, s. 235-237)

Om man vill veta vilket svar som var vanligast i varje enskild fråga ska man använda sig av analys av det typiska svaret, alltså centraltendens. De vanligaste centralmåten är typvärde som anger det värde som är vanligast förekommande, medianvärde som anger mittpunkten i en fördelning och i metriska frågor medelvärde som anger summan av alla svaren i genomsnitt. (Jacobsen, 2007, s. 239-242)

Man kan också ange spridningen, alltså variationen av svaren i en frekvensfördelning. Om frågorna är nominala kan man mäta spridningen med modalprocent, som är den procentandel av respondenterna som svarat med typvärdet. Ibland om det finns en fråga med t.ex. fem svarsalternativ av vilka ett har fått 50 % av svaren, fördelas resten 50 % av svaren mellan de fyra andra svarsalternativen. Då använder man normerad modalprocent för att korrigera spridningen, eftersom den tar hänsyn till antalet värden eller svarsalternativ på frågan. Om spridningen av svarsalternativen är ordinala, d.v.s. rangordnade, kan man mäta avståndet mellan högsta och lägsta värdet, alltså variationsbredd. Den här typens frågor synliggörs bäst med stolpdigram. När värdena är metriska kan man använda standardavvikelse för att mäta spridningen. Standardavvikelse anger hur stor den typiska eller genomsnittliga avvikelsen från medelvärdet är. (Jacobsen, 2007, s. 243-248)

Den bivarianta analysen visar om det finns samvariation mellan två olika variabler, alltså om det finns ett systematiskt samband mellan svaren på två olika frågor. Det är viktigt att komma ihåg att samvariation ändå inte är direkt samma sak som samband. Samband innebär att båda förhållanden påverkar varandra, medan samvariation två förhållanden förekommer samtidigt. Samvariation kan illustreras i form av tabeller. (Jacobsen, 2007, s. 249-251)

3.5 Forskningsetik

Forskningsetik berättar principiellt vad man får och inte får göra då man gör en undersökning (Ejvegård, 2003, s. 142). Jacobsen menar att alltid när man gör en forskning måste man på ett sätt eller annat tränga in i människors privatliv, och då finns det alltid risken till att kränka de man undersöker. (2007, s. 21)

Det finns, enligt Jacobsen, tre grundläggande etiska krav som man ska försöka tillfredsställa då man gör en undersökning. Dessa krav är att informerat samtycke, att skydda privatlivet av informanten och att bli informanten blir korrekt återgiven. (2007, s. 21)

3.6 Empirisk studie

Enligt Jacobsen börjar alla undersökningar med att det finns intresse till att belysa någonting, en fråga som man vill ha svar på. Om man vill göra en undersökning måste man inhämta empiri, alltså data från verkligheten. Undersökningar och forskning är, enligt Jacobsen, helt enkelt att sammanföra frågor och spekulationer med empiri. Oftast börjar det med att man har bara en fråga, men medan man undersöker dyker det upp nya frågor. Då gäller det att omformulera, utvidga och justera den ursprungliga frågeställningen. (Jacobsen, 2007, s. 9)

För att man kan kalla en undersökning till forskning krävs två elementer; systematik och öppenhet. Insamlingen, behandlingen och presentationen av data måste ske systematiskt, även om undersökningen handlar om helt vardagliga saker. Dessutom måste forskaren kunna förklara undersökningsprocessen steg för steg så pass noggrant att i praktiken vem som helst kunde göra samma forskning efteråt. För att kunna vara öppen för kritik och diskussion om resultatet måste forskaren på ett explicit sätt beskriva vad hon har gjort och varför. (Jacobsen, 2007, s. 10)

Enligt Jacobsen ska en undersökning vara en metod för att samla in empiri. Han menar också att empirin skall fylla två krav: den skall vara giltigt och relevant samt pålitligt och trovärdigt. (Jacobsen, 2007, s. 12)

4 RESULTATREDOVISNING OCH ANALYS

4.1 Omgivningen - ramfaktorer

I det första påståendet ”*Familjen har besökt daghemmet innan vårdavtalets början*” blev år 2009-2010 medeltalen 4,81, som motsvarar svarsalternativet helt av samma åsikt. 2010-2011 höjdes medeltalen till 4,92 och 2011-2012 blev medeltalen av svaren 4,86. Medelvärden från varje år var över 4,5 och medelvärden av de tre åren tillsammans blir 4,86. Man kan alltså dra slutsatsen, att familjerna i genomsnitt är av den åsikten att de har fått bekanta sig med daghemmet i förväg.

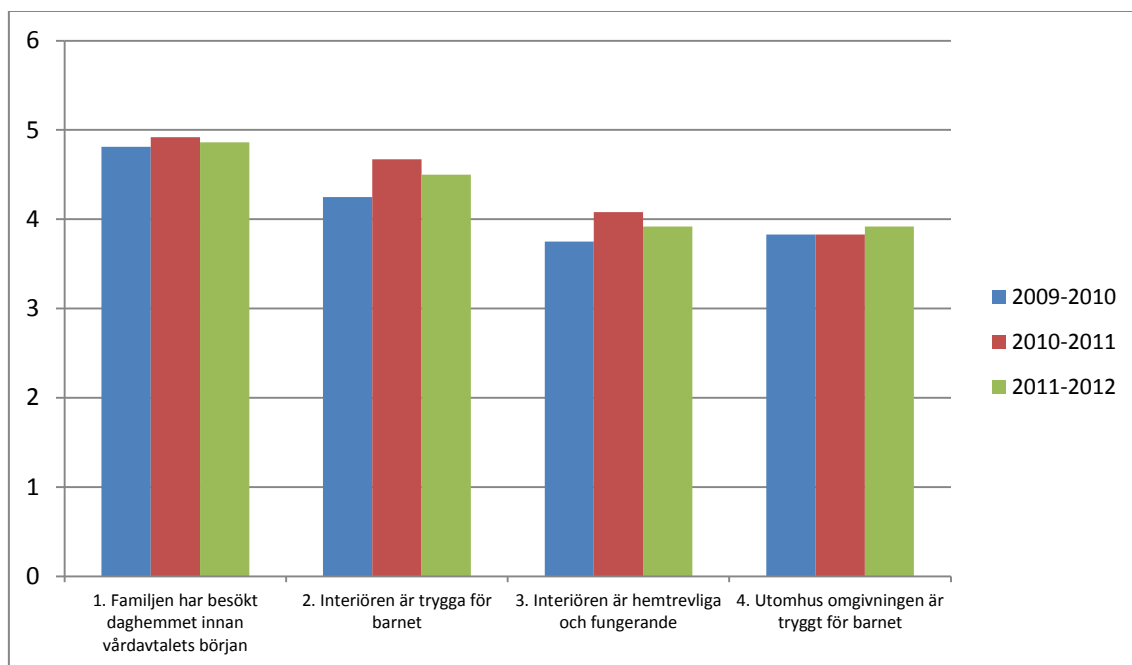
På det andra påståendet ”*Interiören är trygga för barnet*” svarade familjerna år 2009-2010 med ett medelvärde på 4,25. Följande år höjdes medelvärdet till 4,67 och år 2011-2012 blev medelvärdet 4,5. Medelvärden från alla tre åren tillsammans är 4,47, vilket motsvarar svarsalternativet av samma åsikt. Familjerna är alltså tillfredsställda med säkerheten av interiören, fast det inte motsvarar helt familjernas krav eller önskemål.

Det tredje påståendet ”*Interiören är hemtrevliga och fungerande*” fick man år 2009-2010 ett medelvärde på 3,75, år 2010-2011 ett medelvärde på 4,08 och 2011-2012 ett medelvärde på 3,92. Det ger en medelvärde på 3,91, vilket motsvarar svarsalternativet av samma åsikt.

Påstående nummer fyra ”*Utomhus omgivningen är tryggt för barnet*” gav år 2009-2010 svaren i medeltal 3,83, år 2010-2011 3,83 och år 2011-2012 skedde det en höjning på medeltalen till 3,92. Medelvärden från de tre åren är 3,86 som motsvarar svarsalternativet av samma åsikt.

En fungerande och trygg omgivning är en av de ramfaktorer som styr dagvårdens kvalitet. (Hujala et. al., 2007, s. 162) Omgivningen ska formas från barnens erfarenheter, intressen, önskningsar och kunskaper, eftersom den har en stor betydelse för hur barnen lär sig. Omgivningen ska stimulera, underlätta och utmana barnen till att lära. (Samuelson & Sheridan, 2006, s. 89) Enligt Grunderna för planen småbarnsfostran (2005) bygger sig barnets inlärningsmiljö på fysiska, psykiska och sociala element. Den bygger sig på

speciella utrymmen, näromgivningen och människor som tillhör där. Dessutom hör olika material och utrustning till i inlärningsmiljön. Miljön skall vara flexibel, ta barnens behov i beaktande och atmosfären skall vara positiv. (s. 22)

Figur 2. Omgivningen - förhållandet mellan svaren.

4.2 Personalen - indirekta faktorer

På påstående nummer fem ”Personalen är motiverade, yrkeskunniga och sakkunniga” svarade familjerna 2009-2010 med ett medelvärde på 4,91, 2010-2011 med ett medelvärde på 4,58 och 2011-2012 med ett medelvärde på 4,83. Medelvärde från alla tre åren blir då 4,77, vilket motsvarar svarsalternativet helt av samma åsikt. Även om personalen inte skulle ha varit skolade, har man lyckats att förmedla en känsla av kompetens, yrkeskunnighet och engagemang. Dessa är viktiga kvalitetskriterier inom småbarnsfostern, som styr verksamheten på ett ypperligt sätt. Personalens samarbetsförmåga och gemensamma mål och metoder till fostran kan anses vara även viktigare än vuxen-barnmängdens förhållande. (Hujala et. al., 2007, s. 164-165)

I påstående nummer sex ”Personalbrist ersätts med kompetenta, till barnen bekanta vikarier” hade föräldrarna år 2009-2010 upplevt i medeltal 3,45 alltså att de är nästan av samma åsikt. År 2010-2011 höjdes medeltalen till 4,36 och år 2011-2012 blev medelta-

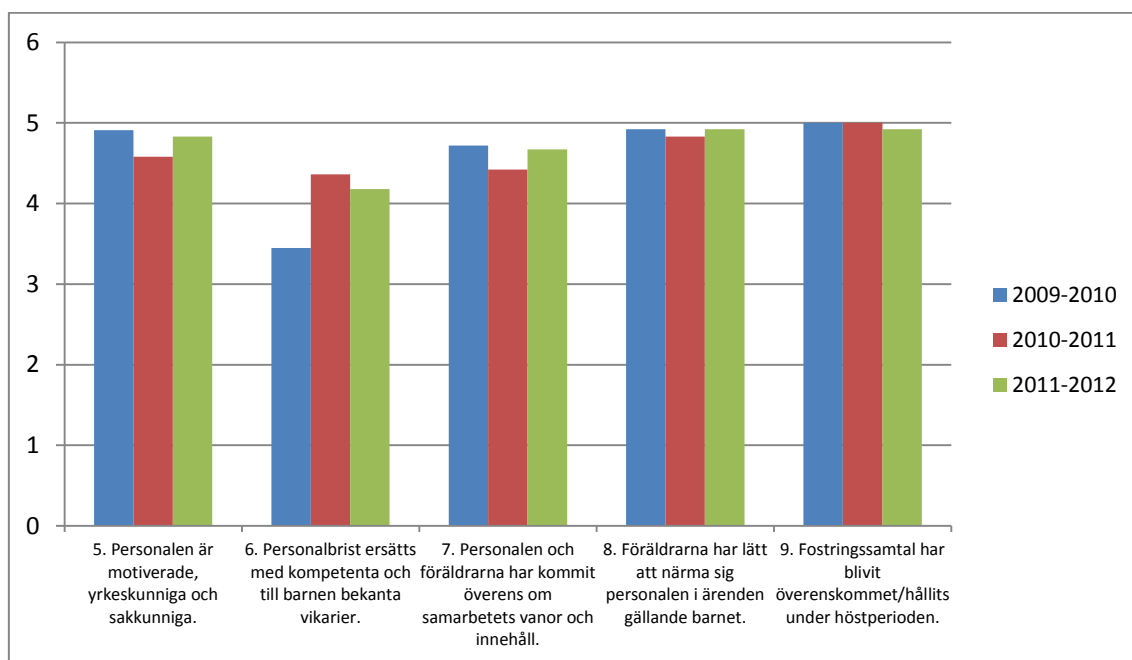
len 4,18. Medelvärden från de tre åren blir 3,99, vilket motsvarar svarsalternativen nästan av samma åsikt. Resultatet är den lägsta inom denna undersökning. Man kan dra den slutsatsen att man borde lägga mera värde på att skaffa vikarier som är kompetenta och engagerade att arbeta med barn. Undersökning visar att småbarn förhåller sig på olika sätt till bekanta och fastvarande vuxna än sådana som byts ofta. De fasta skötarna lär sig känna barnet och dess personliga sätt att kommunicera och fungera och på så sätt kan de reagera snabbare och mera sakligt på barnets behov. Barnen tar dubbelt oftare kontakt med bekanta vuxna än främmande. (Hujala et. al., 2007, s.164)

På det sjunde påståendet ”*Personalen och föräldrarna har kommit överens om samarbets vanor och innehåll*” besvarades det år 2009-2010 i medeltal med ett värde på 4,72, medan 2010-2011 blev värdet 4,42 och 2011-2012 blev den 4,67. Genomsnittligt har föräldrarna varit helt av samma åsikt, eftersom medelvärdet från de tre åren tillsammans blir 4,60. Inom familjecentrerad yrkeskunnighet befattar familjerna tillsammans med dagvårdspersonalen besluten som gäller barnet. Samarbete med föräldrarna är ypperligen viktigt för personalens yrkeskunniga verksamhet. Barnens uppfostran och vård utgår i från familjernas behov, då föräldrarnas egen sakkunnighet om sitt barn ses som en utgångspunkt till dagvården. (Hujala et. al., 2007, s. 119)

På det åttonde påståendet ”*Föräldrarna har lätt att närma sig personalen i ärenden gällande barnet*” fick man 2009-2010 ett medelvärde på 4,92, 2010-2011 4,83 och 2011-2012 blev den åter igen 4,92. Medelvärden från åren 2009-2012 blir då 4,89, vilket motsvarar svarsalternativen helt av samma åsikt. Vuxna som jobbar med barn, d.v.s. fosterrarna, ska respektera föräldrarna och deras åsikter. (Stakes, s. 21)

I fråga nummer nio ”*Fostringsamtal har blivit överenskommet/hållits under höstperioden*” hade alla respondenter gett en 5 både år 2009-2010 och 2010-2011, medan år 2011-2012 blev det ett medelvärde på 4,92. I det stora hela har föräldrarna varit helt av samma åsikt, eftersom medelvärden från alla de tre åren tillsammans blir då 4,94. Yrkeskunnighet inom dagvården lyfter de professionella till auktoritär av fostringspraktiken. Med andra ord betyder det att deras uppgift blir att överenskomma om praktiska saker gällande barnets vård och uppfostran. (Hujala et. al., 2007, s. 118) Även Grunderna för planen för småbarnsfostran (2005) förutsätter att personalen ordnar fostringsdiskussion-

er tillsammans med föräldrarna för att komma överens om barnets individuella plan för småbarnsfostran. (Stakes, s. 36)

Figur 3. Personalen - förhållandet mellan svaren.

4.3 Bemötandet av barnet - processfaktorer

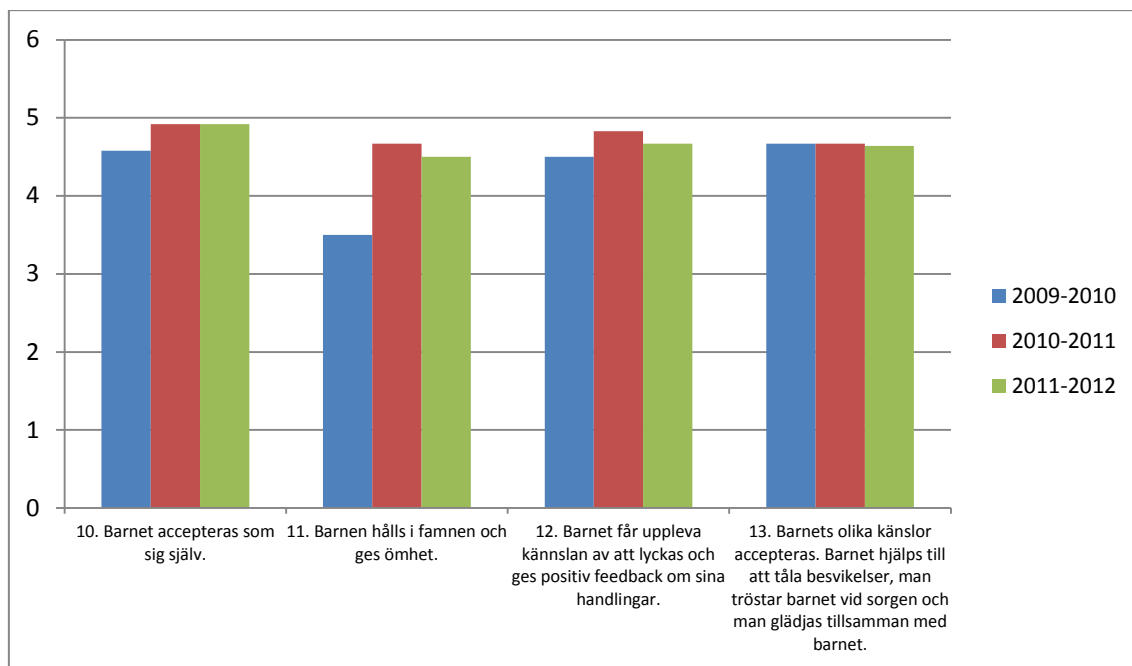
På påstående nummer tio ”*Barnet accepteras som sig själv*” gav resultatet år 2009-2010 ett medelvärde 4,58 på svaren. Under åren 2010-2011 samt 2011-2012 höjdes medelvärdet av svaren till 4,92. Medelvärde av alla tre åren blir då 4,8, vilket betyder att föräldrarna var helt av samma åsikt med påståendet. En central värdegrund inom småbarnsfostran är att acceptera olikheter. Alla barn har rätt till att få vård, fostran och lärande enligt sina individuella behov. (Hujala et. al., 2007, s. 63)

På det elfte påståendet ”*Barnen hålls i famnen och ges ömhet*” gav föräldrarna 2009-2010 värdet 3,5. År 2010-2011 höjdes värdet till 4,67, vilket är en bra förbättring, även om resultatet försämrades en aning 2011-2012, då medelvärdet av svaren blev 4,5. Allt som allt gav föräldrarna en 4,22, som motsvarar svarsalternativet av samma åsikt. Forskning bevisar att om de vuxna på ett daghem visar känslor, kommuniserar och känslighet till att reagera på barnets behov påverkar barnets positiva tillväxt, utveckling av intelli-

gens och språk. Det möjliggör lärande genom att undersöka omgivningen med stöd av en vuxen. (Hujala et. al., 2007, s. 166)

I tolfte påståendet ”*Barnet får uppleva känslan av att lyckas och ges positiv feedback om sina handlingar*” gav föräldrarna år 2009-2010 medelvärdet 4,5, 2010-2011 medelvärdet 4,83 och år 2011-2012 medelvärdet 4,67. Medelvärdet från alla tre åren tillsammans blir då 4,66, som motsvarar svarsalternativet helt av samma åsikt. När barnet fungerar på ett meningsfullt och betydelsefullt sätt och stödjäs i lärandet av nya färdigheter och kunskaper får barnet uppleva glädje över att lära sig och lyckas. (Stakes, 2005, s. 22)

På påståendet nummer tretton ”*Barnets olika känslor accepteras. Barnet hjälps till att tåla besvikelser, man tröstar barnet vid sorgen och man glädjas tillsammans med barnet*” blev det en ganska jämn fördelning av medelvärden från de tre åren. År 2009-2010 och 2010-2011 blev medelvärden 4,67 och 2011-2012 sänktes medelvärden en aning till 4,64. Medelvärden från alla tre åren tillsammans blir då 4,66 som motsvarar svarsalternativet helt av samma åsikt. Det krävs av fostraren förmåga att reagera på barnets känslor och behov. Barnet skall kunna njuta av att umgås med andra barn och vuxna, glädjas tillsammans med dem och känna sig respekterad och godkänt som sig själv. Det främjar en sund självkänsla hos barnet. En engagerad fostrare känner igen barnets olika känslolägen och emotionellt välbefinnande och stöder barnet vid behov. (Stakes, 2005, s. 19, 21 & 23)

Figur 4. Bemötandet av barnet - förhållandet mellan svaren.

4.4 Barnets delaktighet och lärande - processfaktorer

Dessa påståenden handlar om barnet får vara delaktig i daghemmet och hur de vuxna stöder barnets tillväxt och lärande. I påstående nummer fjorton ”*Barnet hjälps till att lösa konflikter*” har det skett en mild stigning av föräldrarnas syn under de tre åren. Föräldrarna var år 2009-2010 av samma åsikt med medelvärden 4,33, år 2010-2011 av samma åsikt med medelvärden 4,42 och år 2011-2012 av samma åsikt med medelvärde 4,64. Föräldrarnas åsikt från de tre åren är alltså att de är av samma åsikt med anspråkandet med ett medelvärde som blir 4,46. De professionellas ska möjliggöra en ömsesidig tillit mellan barnet och vuxna och skapa en atmosfär i vilken barnet kan känna sig tillhörig och delaktig. (Stakes, 2005, s. 21)

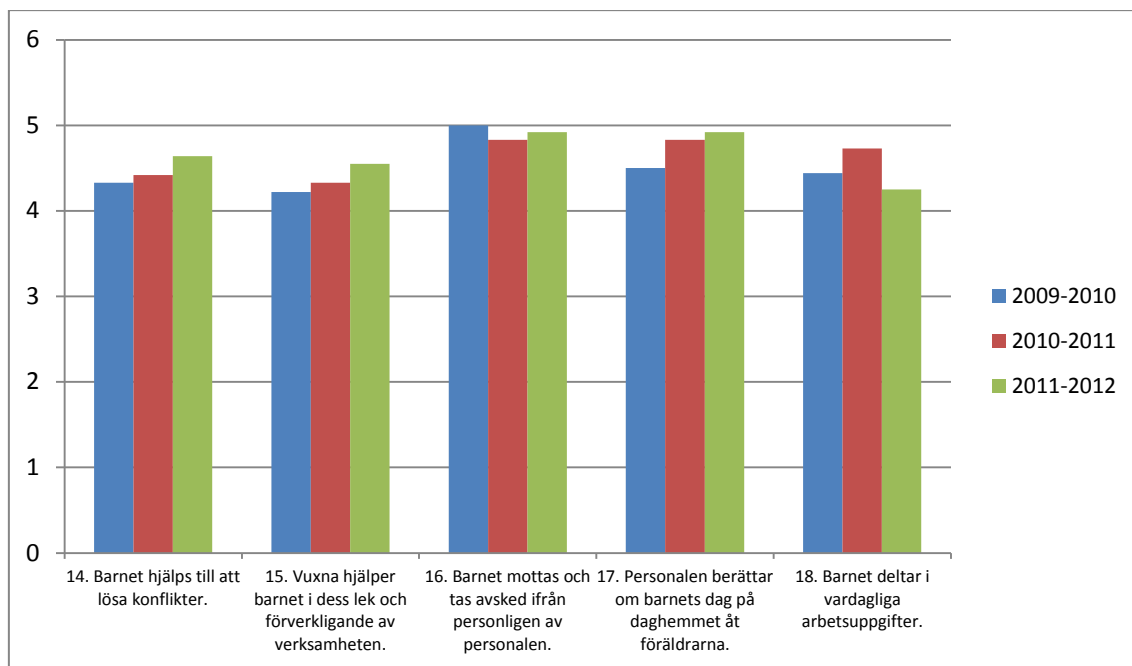
Nästa påstående är nummer femton ”*Vuxna hjälper barnet i dess lek och förverkligande av verksamheten*”. Där blev medelvärdet 4,22 på alla svaren från år 2009-2010, 4,33 år 2010-2011 och 4,55 år 2011-2012. Det har alltså skett en jämn tillväxt av medelvärden under de tre åren. När man räknar ihop medelvärden från alla åren blir det 4,36, som motsvarar svarsalternativet av samma åsikt. Vuxnas uppgift är att möjliggöra för alla barn att delta i leken. Det finns både barn som kan själv aktivt hitta på lekar och andra aktiviteter att göra med andra barn i vilken som helst omgivning, medan andra barn blir

ofta utanför leken och hittar ingen att leka med. Personalen kan stödja och utveckla barnens lek genom att aktivt delta i leken. På så sätt kan de stödja barnet i sin läroprocess. (Samuelson & Sheridan, 2006, s. 87)

I påstående sexton ”*Barnet mottas och tas avsked ifrån personligen av personalen*” var alla föräldrarna år 2009-2010 helt av samma åsikt och medelvärdet blev då 5. År 2010-2011 var medelvärdet 4,83 som motsvarar svarsalternativet helt av samma åsikt. År 2011-2012 blev medelvärdet 4,92 som motsvarar helt av samma åsikt, vilket gav en medelvärde 4,91 från alla tre åren. Föräldrarna kan alltså anses vara av samma åsikt med påståendet.

Påstående nummer sjutton är ”*Personalen berättar om barnets dag på daghemmet åt föräldrarna*”. År 2009-2010 blev det ett medelvärde 4,5 vilket motsvarar helt av samma åsikt. Medelvärdet steg en aning år 2010-2011 till 4,83 och ännu en aning år 2011-2012 då medelvärdet blev 4,92. Summan för dessa tre åren när man räknar ihop dem ger ett medelvärde 4,75, som motsvarar svarsalternativet helt av samma åsikt. En grundprincip inom småbarnsfostran är växelverkan och samarbete mellan de professionella och föräldrarna. (Stakes, 2007, s. 16)

Påståendet aderton ”*Barnet deltar i vardagliga arbetsuppgifter*” gav medelvärdet 4,44 år 2009-2010. Den steg en aning nästa år till 4,73, men sänktes igen 2011-2012 till 4,25. Det här ger en medelvärde 4,47 som motsvarar svarsalternativet av samma åsikt. När barnet får vara aktiv i sin omgivning förstärks barnets sunda tillväxt. (Stakes, 2005, s. 27)

Figur 5. Barnets delaktighet. förhållandet mellan svaren

4.5 Barnorienterad verksamhet – påverkande faktorer

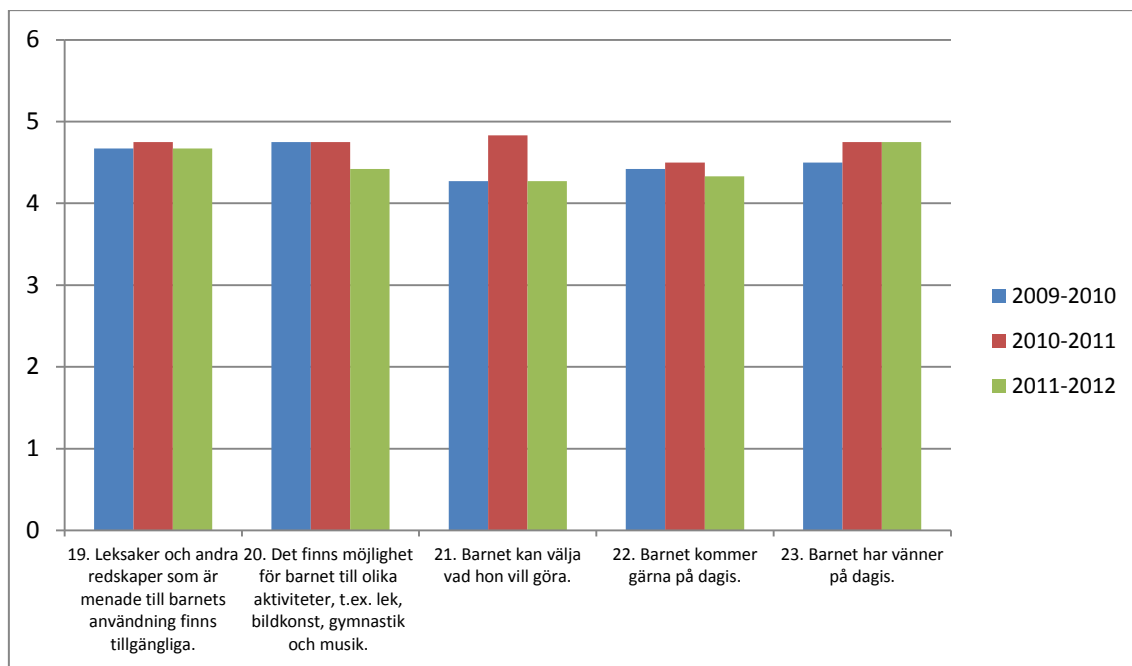
Dessa påståenden handlar om hur man tar till hänsyn barnets behov, utvecklingsnivå och trivsel på daghemmet samt hur bra barnet trivs på där. Påståendet nummer nitton ”Leksaker och andra redskap som är menade till barnets användning finns tillgängliga” gav år 2009-2010 svaret helt av samma åsikt med medelvärdet 4,67, år 2010-2011 medelvärdet 4,75 och år 2011-2012 medelvärdet 4,67. Tillsammans ger de ett värde 4,69. De professionellas uppgift är att se till att ramarna för aktivitet och verksamhet läggs upp för barnet. Det stöder barnets inläring och utveckling. (Stakes, 2005, s. 24-25)

I påstående nummer tjugo ”Det finns möjlighet för barnet till olika aktiviteter, t.ex. lek, bildkonst, gymnastik och musik” blev 2009-2010 och 2010-2011 medeltalen av svaren 4,75, alltså föräldrarna var i genomsnitt helt av samma åsikt. År 2011-2012 sänktes medelvärden till 4,42 vilket motsvarar svaret av samma åsikt. Ändå blev medelvärdet från de tre åren 4,64 som motsvarar helt av samma åsikt. Det mest naturliga sättet för barnet att fungera är att leka, röra på sig, utforska, undersöka och uttrycka sig genom konst. Då när barnet får uttrycka dessa områden hos sig själva ökar barnets välbefinnande. (Stakes, 2005, s. 24)

På nästa påstående nummer tjugoen ”*Barnet kan välja vad hon vill göra*” var föräldrarna år 2009-2010 i genomsnitt av samma åsikt om att barnet kan välja vad hon vill göra. Medelvärden blev då 4,27. Nästa år steg medelvärden till 4,83 vilket motsvarar svarsalternativet helt av samma åsikt, men år 2011-2012 sänktes den igen till 4,27. Medelvärden från de tre åren blir då 4,45, alltså att föräldrarna är av samma åsikt med påståendet. Då när barnet ges möjlighet till meningsfullt verksamhet förstärks barnets uppfattning om sig själv, välbefinnande och delaktighet. (Stakes, 2005, s. 24-25)

Följande påstående är nummer tjugotvå ”*Barnet kommer gärna på dagis*”. År 2009-2010 svarade familjerna i medeltal med en 4,42 som motsvarar svarsalternativet av samma åsikt. År 2010-2011 steg det en aning till 4,5 och då ändrades också svarsalternativen till helt av samma åsikt. Det sista, år 2011-2012 sjönk medelvärdet till 4,33, vilket antyder till att föräldrarna är av samma åsikt. Medelvärdet från de tre åren blir då 4,41, som motsvarar svaret av samma åsikt.

På påstående nummer tjugotre ”*Barnet har vänner på dagis*” blev år 2009-2010 medelvärdet 4,5, medan åren 2010-2012 steg det till 4,75. Medelvärdet blir då 4,66, vilket motsvarar svarsalternativet helt av samma åsikt. Växelverkan som sker mellan barnen är en viktig del i utvecklingen av barnets sociala kompetens och tänkande. Undersökning visar, att människorelationer, fostrare, kompisar och lek på daghemmet är de viktigaste faktorer som inverkar positivt på barnets dagvårdserfarenheter. (Hujala et. al., 2007, s. 166-167)

Figur 6. Barnorienterad verksamhet – förhållandet mellan svaren.

4.6 Föräldrarnas delaktighet och tillfredsställelse

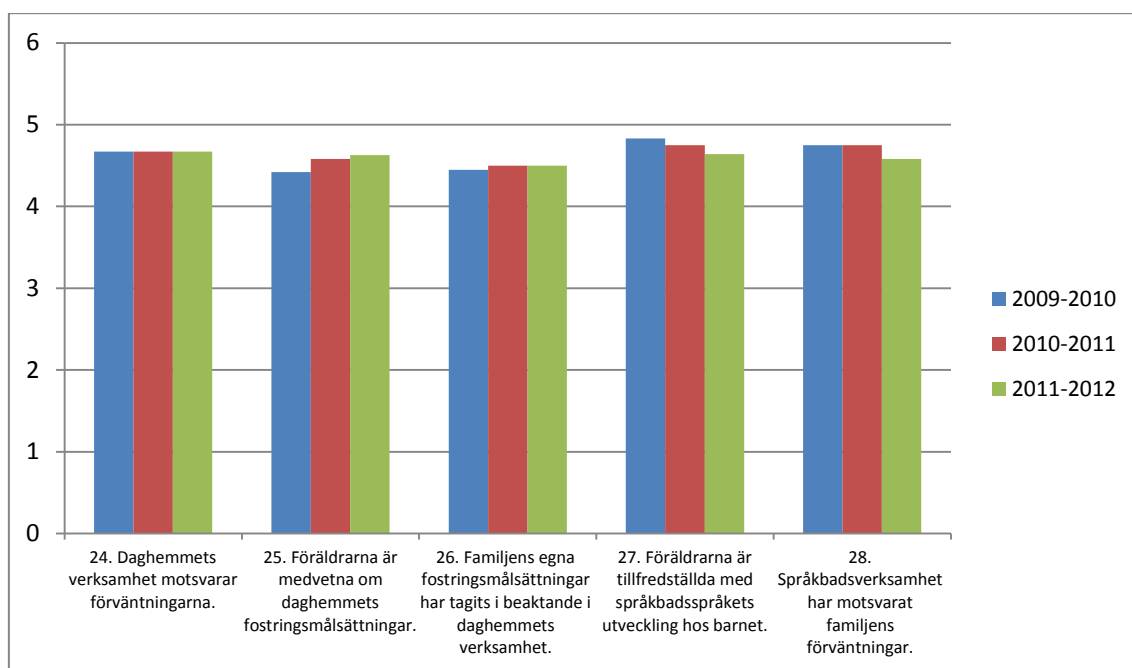
Den sista delen av enkäten handlar om föräldrarna, deras delaktighet i dagvården och uppfostran samt tillfredsställelse. Påstående nummer tjugofyra är ”*Daghemmets verksamhet motsvarar förväntningarna*”. Resultatet av kvalitetsmätningen från 2009-2012 har varit 4,67 för varje år, vilket motsvarar svarsalternativet helt av samma åsikt.

På påstående tjugofem ”*Föräldrarna är medvetna om daghemmets fostringsmålsättningar*” blev det större variation mellan de olika åren. År 2009-2010 var medelvärdet på denna fråga 4,42. Resultatet har sedan dess stigit jämnt, med medeltalet 4,58 år 2010-2011 och resultatet 4,63 år 2011-2012. Medelvärden från de tre åren är 4,54, alltså påståendet motsvarar helt föräldrarnas tankar.

På påstående nummer tjugosex ”*Familjens egna fostringsmålsättningar har tagits i beaktande i daghemmets verksamhet*” blev år 2009-2010 medelvärdet 4,45, varefter 2010-2012 blev det 4,5. Medelvärdet från de alla tre åren blir då 4,48, vilket motsvarar svarsalternativet av samma åsikt. Enligt Grunderna för planen för småbarnsfostran (2005) är föräldrarna expert på sina barn och har både rättighet och ansvar att fostra sina barn (s. 36)

Näst sista påstående tjugosju är ”Föräldrarna är tillfredställda med barnets språkbads-
språkets utveckling”. Det här är ett av de få påståenden där resultatet går jämnt neråt för
varje år. År 2009-2010 blev medelvärdet 4,83, år 2010-2011 sjönk det till 4,75 och år
2011-2012 sänktes det ännu en bit till 4,64. Medelvärdet från de tre åren är 4,74, vilket
motsvarar svarsalternativet helt av samma åsikt. Även om resultatet ändå är mycket bra,
kan man se att det här är en faktor som man borde lägga märke till innan resultatet sjun-
ker ännu mera.

Sista påstående tjugosex är ”Språkbadsverksamhet har motsvarat familjens förvänt-
ningar”. År 2009-2010 samt 2010-2011 blev resultatet 4,75, medan 2011-2012 sjönk
det en aning då resultatet blev 4,58. I genomsnitt har språkbadsverksamheten fått 4,69,
som motsvarar svarsalternativet helt av samma åsikt.

Figur 7. Föräldrarnas delaktighet och tillfredställelse – förhållandet mellan svaren.

5 DISKUSSION

Syftet med mitt arbete var att främja Kielikylpypäiväkoti Merituuli med att utveckla sin verksamhet genom att synliggöra hur de nått kvalitetskriterier av dagvården och hitta möjliga sätt att utveckla sin verksamhet. I analysen har jag jämfört resultaten från kvalitetsmätningar från åren 2009-2012 med varandra samt dragit paralleller till teori om kvalitativ dagvård. I teori och analysdelen har jag använt mig mest av Hujalas och Fonséns modell om kvalitetsmätning av småbarnsfostran samt Grunderna för planen för småbarnsfostran. Orsaken till detta val är att Kissankulman muksut Oy har utgått från dessa vid uppbyggandet av frågeformulären som skickades till familjerna. Annan teori har använts för att stöda materialet. Mina forskningsfrågor var *”Vilka förändringar över tid kan ses i de kvalitetsfrågor som Kielikylpypäiväkoti Merituuli valt att undersöka under åren 2009-2011?”* och *”Vilka faktorer kan anses vara styrkor och möjliga utvecklingsbehov i Kielikylpypäiväkoti Merituuli?”*

Analysen har visat att i sin helhet har familjerna varit nöjda med den dagvårdsservicen som de har fått i Kielikylpypäiväkoti Merituuli under åren 2009-2012. Resultatredovisningen visar, att en av styrkor i Kielikylpypäiväkoti Merituuli ligger bakom kompetent och engagerad personal som bryr sig om barnet och som föräldrarna har lätt att samarbeta med. Verksamheten med dess innehåll har motsvarat föräldrarnas förväntningar. En del önskade ändå lite mera ömhet och närhet mellan barnen och personalen. Utgående från resultaten kan man påstå att utvecklingsbehov är för det mesta miljöbundna. Familjerna önskar tryggare och trivsammare utomhus och inomhus områden. En annan punkt som steg fram i analysen av resultatet som föräldrarna önskade förbättring till är kompetenta och bekanta vikarier.

Enligt rekommendationerna av kvalitetskontrollering inom dagvården har kundorientering haft en central roll. Föräldrarnas synvinklar anses vara viktiga i tanke på att höja kontrollering av verksamheten och servicebrukarens möjlighet att påverka. Man behöver många synvinklar för att garantera kvalitet i småbarnsfostran som en del av familjeservicen. I centrum står barnet och dess familj med deras personliga erfarenheter om förverkligandet av dagvårdsservicen. (Kronqvist & Jokimies, 2008, s. 15)

De indirekta faktorer och processfaktorer av kvalitativ småbarnsfostran stöder föräldrarnas delaktighet. De indirekta faktorerna handlar om personalens kunnande, barngruppens verksamhet och personalens utbildningsnivå medan processfaktorer hänger ihop med karaktären av växelverkan. Forskning har visat att föräldrarna uppskattar personalens goda kunskaper av växelverkan samt att man kan inom dagvården stöda föräldraskapet vid behov. De uppskattar också en yrkesmässig uppfostran av barnen och ser det som ett krävande uppgift. De betonar dagvårdens fostrande roll och speciellt betydelsen av barnets socialisering, eftersom de förmodar att dagvården stöder barnet i utvecklandet av sociala förhållanden och socialisation. (Kronqvist & Jokimies, 2008, s. 15) Dessa uppräknade faktorer av kvalitet nämns ovan i kapitel 2.2. Resultaten från analysen redovisar att dessa kvalitetskriterier som finns utsatta för dagvården i vårt land uppfylls i Kielikylypypäiväkoti Merituuli inom de olika delområdena. Den viktigaste kvalitetsmätaren är familjerna och deras tillfredställelse. Det uppkom inga större brister av de kvalitetsfaktorer som anses som viktiga vid förverkligandet av kvalitativ dagvård. Man kunde klart hitta alla de faktorer som tillsammans utgör ramen för kvalitetskriterier för dagvården; ramfaktorer, indirekta faktorer, processfaktorer och påverkande faktorer.

I mitt arbete fick jag använda mig av färdigt insamlat material, vilket bevisade sig att vara på sitt sätt en utmaning. Största utmaningen blev att analysera material som redan var insamlat och bearbetat till den punkten att man hade räknat ut medelvärden på svaren och de ursprungliga ifyllda enkäterna fanns inte sparade. Om jag hade haft tillgång till själva enkäterna, kunde jag ha gjort en bredare analys av materialet t.ex. med hjälp av SPSS-datorprogrammet. Då kunde man ha gått mera in på djupet.

På basen av resultaten kan man föreslå att personalen tillsammans med handledaren och föreståndaren funderar med vilka metoder man kunde förbättra både inomhus- och utomhusomgivningen så, att den skulle tjäna barnens behov och säkerhet. Ett annat viktigt utvecklingsförslag är att man skulle försöka hitta en grupp stadigvarande vikarier som kunde användas vid behov. Det är viktigt för både barnens och personalens välbefinnande att det finns bekanta vikarier som man kan lita på och som känner till barnen och husets regler och handlingssätt. Min rekommendation är att i fortsättningen kunde man

göra en djupare analys på materialet, för att få mera specifikt fakta ut av kvalitetsmätningarna.

För fortsatt forskning kan det vara intressant att göra en djupare analys av kvalitetsmätningarna i Kielikylpypäiväkoti Merituuli. Det skulle vara intressant att se procentfördelningen av svarsalternativen inom varje påstående. Ett annat förslag är att man skulle göra en undersökning på vad som är kvalitet i dagvården från barnens synvinkel.

KÄLLOR

Ejvegård, R. 2003, *Vetenskaplig metod*. Tredje upplagan, Lund: Studentlitteratur, 175 sidor.

Hujala, E., Puroila, A., Parrila, A. & Nivala, V. 2007, *Päivähoidosta varhaiskasvatukseen*. Hyvinkää: T-Print, 205 sidor.

Hujala, E. & Turja, L. 2011, *Varhaiskasvatuksen käsikirja*. Jyväskylä: PS-kustannus, 389 sidor.

Jacobsen, D. 2007, *Förståelse, beskrivning och förklaring*. Femte upplagan, Lund: Studentlitteratur AB, 316 sidor.

Kalliala, Marjatta. 2012, *Lapsuus hoidossa?* Tallinn: Tallinna Raamatutrükikoda, 262 sidor.

Kissankulman muksut Oy. 2009, *Plan för småbarnsfostran*. 41 sidor.

Kronqvist, Eeva-Liisa & Jokimies, Jaana. 2008, *Vanhemmat varhaiskasvatuksen laadun arvioijina*. Stakes, Helsingfors: Valopaino Oy. 52 sidor.

Ruokolainen, Risto & Alila, Kirsi. 2004, *Varhaiskasvatuksen laatu on osaamista ja vuorovaikutusta*. Varhaiskasvatuksen laadunhallinnan ja ohjauksen kehittämishankkeen julkaisu. Stakes, Helsingfors: Edita Prima Oy. 122 sidor.

Sarras, Seppo. 2011, *Helsingin varhaiskasvatussuunnitelman työkirja*. Helsingfors: Helsingfors stad socialverket, 44 sidor.

Stakes. 2005, *Grunderna för planen för småbarnsfostran*. Den andra korrigerade upplagan, Vaajakoski: Gummerus Kirjapaino Oy, 50 sidor.

Pramling Samuelson, Ingrid & Sheridan Sonja. 2006, *Lärandets grogrund*. Lund: Studentlitteratur, 152 sidor.

Merkkiniemi, Päivi. 2012 a, E-post, 16.11.2012

Merkkiniemi, Päivi. 2012 b, E-post, 22.11.2012

Merkkiniemi, Päivi. 2012 c, E-post, 10.12.2012

BILAGA 1 ENKÄT

VANHEMPIEN ARVIO PÄIVÄKODISTA JA SEN TOIMINNASTA

RENGASTA MIELESTÄSI SOPIVIN VAIHTOEHTO:

Täysin samaa mieltä 5, samaa mieltä 4, jossain määrin samaa mieltä 3, vähän eri mieltä 2, täysin eri mieltä 1

Lisäksi voit vielä kommentoida halutessasi vastaustasi alla olevalle viivalle tai muuta kohtaan lomakkeen lopussa.

YMPÄRISTÖ

1. Perhe on käynyt tutustumassa hoitopaikkaan ennen hoidon aloittamista.

5 4 3 2 1

miksi ei _____

2. Sisätilat ovat lapselle turvalliset.

5 4 3 2 1

kehitysehdotuksia _____

3. Sisätilat ovat viihtyisät ja toimivat.

5 4 3 2 1

kehitysehdotuksia _____

4. Ulkotilat ovat lapselle turvalliset.

5 4 3 2 1

jos vastaus 1-3 niin miksi ei: _____

HENKILÖSTÖ

5. Henkilöstö on motivoitunutta, ammattitaitoista ja asiansa osaavaa.

5 4 3 2 1

6. Henkilöstövajaus korjataan ammatillisesti pätevällä lapsille tutulla sijaisella.

5 4 3 2 1

7. Henkilöstö ja vanhemmat ovat sopineet perheen ja päivähoidon välisen yhteistyön tavoista ja sisällöistä.

5 4 3 2 1

8. Henkilöstöä on helppo lähestyä lasta koskevissa asioissa.

5 4 3 2 1

9. Syyslukukaudella on sovittu / pidetty varhaiskasvatuskeskustelu.

5 4 3 2 1

LAPSI

10. Lapsi hyväksytään sellaisena kun hän on.

5 4 3 2 1

11. Lapsia pidetään sylissä ja hellitään.

5 4 3 2 1

12. Lapsi saa onnistumisen kokemuksia ja myönteistä palautetta toiminnastaan.

5 4 3 2 1

13. Lapsen erilaiset tunteet hyväksytään. Häntä autetaan kestämään pettymyksiä, lohdutetaan surussa ja iloitaan yhdessä hänen kanssaan.

5 4 3 2 1

14. Lasta autetaan ratkaisemaan ristiriitatilanteita.

5 4 3 2 1

15. Aikuinen auttaa lasta lapsen omien leikki- ja toimintatuokioiden toteuttamisessa.

5 4 3 2 1

16. Lapsi vastaanotetaan ja hyvästellään henkilökohtaisesti.

5 4 3 2 1

17. Vanhemmille kerrotaan lapsen päivän kuulumisista ja tapahtumista.

5 4 3 2 1

18. Lapsi osallistuu arkipäivän työtehtäviin.

5 4 3 2 1

19. Lapselle tarkoitetut toiminta- ja leikkivälineet ovat lapsen saatavilla.

5 4 3 2 1

20. Lapselle on järjestetty mahdollisuuksia erilaisiin toimintoihin, esimerkiksi, leikkiin, kuvataiteeseen, liikuntaan ja musiikkiin.

5 4 3 2 1

21. Lapsi voivat valita tekemistä kiinnostuksensa mukaan.

5 4 3 2 1

22. Lapsi tulee mielellään päiväkotiin.

5 4 3 2 1

23. Lapsella on päiväkodissa kavereita.

5 4 3 2 1

VANHEMMAT

24. Päiväkodin toiminta on odotusten mukaista.

5 4 3 2 1

25. Vanhemmat ovat selvillä päiväkodin kasvatustavoitteista.

5 4 3 2 1

26. Perheen omat kasvatustavoitteet on huomioitu päiväkodin toiminnassa.

5 4 3 2 1

27. Vanhemmat ovat tyytyväisiä lapsen kielikylpykielen kehitykseen.

5 4 3 2 1

28. Kielikylpytoiminta on vastannut perheen odotuksia.

5 4 3 2 1

MUUTA.
